

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

26. Dies Janvarii. Pœniteat, qui maluit perire cum diabolo, quàm regnare cum Christo. Chrysol. S. 167.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

26. DIES JANVARI.

Pœniteat , qui maluit perire cum diabolo , quàm regnare cum Christo.

Chrysol. S. 167.

Conversio I.
ad Deum.

Mala peccati, quibus factus es malus, perspicue, ut cer-neres, proposui; ut caperes, exposui. Quid jam ut tot mala evadas, vel si incurreris, ut pro illis luas, præsidii? Paucis te docet hujus diei tessera: *Peccando maluit perire cum diabolo, quàm regnare cum Christo;* quid jam facies, ut satisfacias? Pœniteat. Ut ergo te tot malis eximas, quot tibi peccando intulisti, nullo opus est labore, nulla molestia, sumptu nullo. Non est nec esse itinera suscipere, maria trajicere, pericula subire; excusare ista posses omnia, quia ut voluntas esset, deest facultas. Agnosce tantummodo quod nosti verissimum: detestare, quod scis pessimum: prode quod credis fore secretissimum, vel uni soli, qui antè vitam fundat, quàm illud vel nutu vulget: & ecce tantum malum evasisti. Quousque tandem differre statuis, qui nec de puncto ad pœnitentiam tibi indulgendo certus es? Dum hominem invenias, cujus auribus fidas, cujus censuram non metuas, à quo redargui non horreas? Sed prius quàm peccata aperias, ob peccata doleas. Ingressus igitur cubiculum, claude ostium, ut solo Deo teste, quantum te peccasse pœniteat, solus in abscondito intelligat.

II. Diciple tibi: Pudet me, dum memoria repeto

E 3

misc-

miserantis Dei longanimum tolerantiam. Certavi-
 mus invicem. Ille me continuis beneficiis, à primo
 vitæ ad hanc usque diem, clementer obruit: ego in-
 jurias, & maledicta rependi. Vocabat, renuebam.
 Trahebat, obstabam, ad partes suas alliciebat, ad
 partes diaboli, capitalis ejus hostis, currebam. Fere-
 bat acceptas à me injurias patientissimè: ego eas ite-
 rando, ejus in me justitiam magis indies irritabam.
 Multiplicabat dona; multiplicabam delicta. Non
 lassabatur protegere, & conservare; non lassabar vi-
 tæ usurâ turpiter abuti. Quomodo sustinuerunt An-
 geli perduellem Creatori? Quomodo perrexerunt
 Sol, & astra benignis me aspectibus observare? Ele-
 menta confovere? Quomodo non irruerunt in me
 volucres cæli, pisces maris, bestię terræ? Quomodo
 dignati sunt homines me societate suâ, qui factus
 eram jumentis vilior? Quis sum, qui ausus fui omni-
 potentem Deum offendere? Si cunctis conferat ho-
 minibus? cunctis Angelis? toti mundo? At si cun-
 cto Deo, quis sum? Si corpus attendo, lutum, fax, firmus
 obnoxius fami, siti, morbis, doloribus, morti: Si ani-
 mam, sum ignorantia, error, imprudentia, infirmi-
 tas, malitia. Et ausus sum Dei mandata vilipendere
 ac si in iis dandis minus aut sapiens, aut prudens, aut
 bonus fuisset! Ausus sum Deum contemnere, ac
 nec mandandi potestatem, nec puniendi facultatem
 haberet!

III. Indignus sum aere, quem respiro, indignus
 celo, quod aspicio. Si pro uno delicto infernum
 pro tot, quot infernos promerui? Quot scelera, tot
 onera, tot vincula, tot debita sunt: quibus dissolven-
 dis nec si memet ipsum vendam, satis sum? utinam
 omni

Januar.

Tessera.

71

omnia corda, omnium lachrymas haberem, omnium
cordibus, omnium lachrymis peccata deflerem; cum
neque sic sufficerem, offero tibi Deus dolorem Dei
Christi tui. Aspice in filio, quo propitius in ser-
vo. Quamvis juncta peccato bona forent omnia,
nec ulla sequeretur peccantem poena; quamvis pec-
cati perpetrato vitarentur omnia, quae excogitari
possunt tormenta, Deo auspice non amplius pecca-
rem: fidenter dico, non peccarem. Hoc si tibi fixum
est facere, quod facis, fac citò. Noli nimis cunctari.
Malum, tempore fit majus, mora periculosius, cu-
ratu difficilius: & aperire Medico renuis? Vulnus est,
& lethale quidem, & differens medicinam? Ponderus est
in abyssum usque deprimens, nec vis deponere? At-
que hoc est primum elementum, quod tradit ars re-
ctè vivendi: mali, quod vetat rectè vivere, expiatio,
& offensus Dei reconciliatio. Pungunt ista, quae dixi
mala ad poenitentiam peccatorum, ad cautelam ju-
stum stimulant. Exaggero sua gravitate malum, ut
persuadeam sua dignitate bonum. Potes abolere,
quod incurristi malum, potes recuperare, quod a-
misisti bonum, uno suspirio, uno verbo. Audi Poë-
tam:

Vis culpam delere? semel profer miserere:

Per miserere mei, tollitur ira Dei.

27. DIES JANUARI.

Non te Deus contemnit si redeas, etsi
tu contempseris cum abibas. *Chrysof.*
hom. de Jerem.

E 4

I. Qui